

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 maja 1992 r.

Nr 13

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 91 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 kwietnia 1992 r. w sprawie określenia maksymalnej wysokości opłaty wnoszonej przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na studia wyższe w roku akademickim 1992/93 161
- 92 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 kwietnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki 161
- 93 — Ministra Finansów z dnia 5 maja 1992 r. w sprawie przedłużenia terminów pobrania przez niektórych płatników zaliczek i dokonania rozliczenia rocznego podatku dochodowego od osób fizycznych 163
- 94 — Ministra Łączności z dnia 12 marca 1992 r. w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać linie i urządzenia telekomunikacyjne oraz urządzenia do przesyłania płynów lub gazów w razie zbliżenia się lub skrzyżowania 163
- 95 — Ministra Łączności z dnia 12 marca 1992 r. w sprawie zasad i warunków budowy linii telekomunikacyjnych wzdłuż dróg publicznych, wodnych, kanałów oraz w pobliżu lotnisk i w miejscowościach, a także ustalania warunków, jakim te linie powinny odpowiadać 165
- 96 — Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 kwietnia 1992 r. zmieniające zarządzenie w sprawie pierwszeństwa z imprez organizowanych przez Międzynarodowe Targi Łódzkie 167
- 97 — Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 maja 1992 r. w sprawie pierwszeństwa z imprez organizowanych przez Międzynarodowe Targi Gdańskie 167

OBWIESZCZENIA:

- 98 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 12 maja 1992 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w pierwszym kwartale 1992 r. 168
- 99 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 14 maja 1992 r. w sprawie przyrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz przeciętnego wynagrodzenia w sześciu podstawowych działach sfery produkcji materialnej w kwietniu 1992 r. 168
- 100 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 14 maja 1992 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sferze produkcji materialnej w gospodarce narodowej w pierwszym kwartale 1992 r. 168

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 18 kwietnia 1992 r.

w sprawie określenia maksymalnej wysokości opłaty wnoszonej przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na studia wyższe w roku akademickim 1992/93.

Na podstawie art. 141 ust. 6 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby ubiegające się o przyjęcie na studia do szkół wyższych nadzorowanych przez Ministrów: Edukacji Narodowej, Zdrowia i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki, Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Prezesa Urzędu Kultury

Fizycznej i Turystyki wnoszą opłatę ustaloną przez rektora uczelni.

§ 2. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w § 1, w roku akademickim 1992/93 wynosi 150 000 zł.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *A. Stelmachowski*

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 27 kwietnia 1992 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki.

Na podstawie art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 i z 1992 r. Nr 26, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu umożliwienia uczniowi rozwijania szczególnych uzdolnień i zainteresowań przez dostosowanie zakresu i tempa uczenia się do jego indywidualnych moż-

liwości i potrzeb dyrektor szkoły publicznej, zwany dalej „dyrektorem szkoły”, może zezwolić uczniowi na indywidualny program lub tok nauki.

2. Indywidualny program lub tok nauki mogą być realizowane na każdym poziomie kształcenia i w każdym typie szkoły oraz powinny sprzyjać ukończeniu szkoły w skróconym czasie.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone po upływie co najmniej jednego roku, a w uzasadnionych przypadkach — jednego okresu nauki ucznia w szkole.

§ 2. 1. Przez indywidualny program nauki należy rozumieć proces kształcenia się ucznia w zakresie jednego lub kilku przedmiotów objętych planem nauczania danej klasy na podstawie programu będącego modyfikacją programu (programów) dopuszczonego do użytku szkolnego.

2. Indywidualny program nauki nie może obniżyć wymagań powszechnie obowiązującego minimum programowego przedmiotu (przedmiotów), przewidzianego w odpowiedniej klasie danego typu szkoły.

§ 3. 1. Indywidualny tok nauki polega na przyjęciu innego systemu nauczania niż klasowo-lekcyjny oraz odmiennego od powszechnie obowiązującego cyklu klasyfikowania i promowania ucznia w zakresie jednego, kilku lub wszystkich przedmiotów nauczania.

2. Uczeń objęty indywidualnym tokiem nauki może być klasyfikowany i promowany w ciągu całego roku szkolnego, a także może realizować w ciągu jednego roku szkolnego program z zakresu dwu klas.

3. Indywidualny tok nauki może opierać się na powszechnie obowiązującym programie nauczania lub na programie indywidualnym, o którym mowa w § 2.

§ 4. 1. Z wnioskiem o zezwolenie na indywidualny program lub tok nauki mogą wystąpić:

- 1) uczeń — z tym że uczeń niepełnoletni za zgodą rodziców,
- 2) rodzice (prawni opiekunowie) ucznia,
- 3) wychowawca klasy lub inny nauczyciel uczący zainteresowanego ucznia — za zgodą rodziców (prawnych opiekunów) albo pełnoletniego ucznia.

2. Wniosek składa się za pośrednictwem wychowawcy lub innego nauczyciela uczącego ucznia.

3. Wychowawca lub inny nauczyciel, o którym mowa w ust. 2, przekazuje wniosek dyrektorowi szkoły, dołączając swoją opinię o predyspozycjach, potrzebach i możliwościach ucznia. Opinia powinna zawierać także informacje o osiągnięciach ucznia.

4. Do wniosku o zezwolenie na indywidualny program nauki powinien być dołączony projekt programu, który ma realizować uczeń.

§ 5. Dyrektor szkoły po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w § 4 ust. 1, jest obowiązany zasięgnąć opinii rady pedagogicznej oraz właściwej terenowo poradni psychologiczno-pedagogicznej, a w przypadku braku takiej poradni — opinii pedagoga szkolnego.

§ 6. 1. Zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki nie udziela się:

- 1) w przypadku negatywnej opinii rady pedagogicznej lub poradni psychologiczno-pedagogicznej,
- 2) jeżeli indywidualny program, który ma być realizowany przez ucznia, nie spełnia warunku wymienionego w § 2 ust. 2.

2. Odmowa udzielenia zezwolenia następuje w drodze decyzji.

§ 7. 1. Zezwoleń, o których mowa w § 1 ust. 1, udziela się na czas określony, nie krótszy niż jeden rok szkolny.

2. W przypadku zmiany szkoły, w tym przyjęcia do szkoły wyższego stopnia, innego typu lub o innym profilu kształcenia, uczeń może kontynuować indywidualny pro-

gram lub tok nauki za zgodą dyrektora szkoły, do której został przyjęty. Odmowa udzielenia zgody następuje w drodze decyzji.

§ 8. Zezwolenie na indywidualny program lub tok nauki wygasa w przypadku:

- 1) uzyskania przez ucznia oceny dostatecznej lub niższej z egzaminu klasyfikacyjnego, o którym mowa w § 11,
- 2) złożenia przez ucznia lub jego rodziców (prawnych opiekunów) oświadczenia o rezygnacji z indywidualnego programu lub toku nauki.

§ 9. 1. Indywidualny program nauki opracowuje — lub akceptuje program opracowany poza szkołą — nauczyciel (lub nauczyciele) przedmiotu. W pracy nad programem mogą współuczestniczyć w szczególności: nauczyciel przedmiotu w szkole wyższego stopnia, nauczyciel doradca, psycholog (pedagog szkolny) oraz zainteresowany uczeń.

2. Indywidualny program nauki zatwierdza dyrektor szkoły.

3. Klasyfikowanie i promowanie ucznia, któremu ustalono indywidualny program nauki, odbywa się zgodnie z przepisami w sprawie zasad oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów.

§ 10. 1. Jeżeli uczeń o wybitnych uzdolnieniach jednokierunkowych, realizujący indywidualny program lub tok nauki, nie może spełnić wszystkich warunków klasyfikowania i promowania z innych przedmiotów, nauczyciel przedmiotu sprawiającego uczniowi szczególne trudności, na wniosek wychowawcy, innego nauczyciela, instytucji lub stowarzyszenia opiekującego się młodzieżą uzdolnioną — może obniżyć wymagania programowe z przedmiotu do poziomu minimum programowego. Uczeń ten może być klasyfikowany poza normalnym (powszechnie obowiązującym) trybem, zgodnie z przepisami § 11.

2. Ustalenie indywidualnego toku nauki, powodującego szybsze tempo promowania niż określone w § 3 ust. 2, wymaga akceptacji organu sprawującego nadzór pedagogiczny nad szkołą.

3. Uczeń realizujący indywidualny tok nauki może być zwolniony z obowiązku uczęszczania na lekcje tego przedmiotu (przedmiotów) do właściwej klasy i może uczęszczać na zajęcia do klasy (klas) programowo wyższej w tej lub innej szkole — także w szkole wyższego stopnia za jej zgodą — albo realizować program samodzielnie.

§ 11. 1. Uczeń realizujący indywidualny tok nauki jest klasyfikowany na podstawie egzaminu klasyfikacyjnego, organizowanego zgodnie z przepisami w sprawie zasad oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów, przeprowadzanego w terminie ustalonym z uczniem.

2. Ocenę okresową lub roczną ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w przepisach, o których mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Uczniowi, któremu zezwolono na indywidualny program lub tok nauki, dyrektor szkoły w porozumieniu z radą pedagogiczną wyznacza nauczyciela-opiekuna i ustala zakres jego obowiązków, a w szczególności tygodniową liczbę godzin konsultacji, nie niższą niż godzinę tygodniowo i nie przekraczającą 5 godzin miesięcznie.

2. W szczególnych przypadkach nauczycielem-opiekunem może być nauczyciel spoza danej szkoły (wyższego stopnia), zatrudniony za zgodą organu prowadzącego szkołę.

3. Zasady wynagradzania za sprawowanie opieki i udzielanie pomocy uczniowi, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy w sprawie wynagradzania nauczycieli.

§ 13. 1. Decyzję w sprawie indywidualnego programu lub toku nauki należy każdorazowo odnotować w arkuszu ocen ucznia.

2. Do arkusza ocen wpisuje się na bieżąco wyniki klasyfikacyjne ucznia uzyskiwane w indywidualnym toku nauki zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 oraz § 11.

3. Na świadectwie promocyjnym ucznia, o którym mowa w § 1 ust. 1, w rubryce „Indywidualny program lub tok nauki” należy odpowiednio wymienić przedmioty wraz z uzyskanymi ocenami. Informację o ukończeniu szkoły lub uzyskaniu promocji w skróconym czasie należy odnotować w rubryce „Szczególne osiągnięcia ucznia”.

§ 14. W regulaminie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 25

Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 lipca 1990 r. w sprawie regulaminu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów (Dz. Urz. MEN Nr 6, poz. 35), skreśla się § 34.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1992 r.

Minister Edukacji Narodowej: *A. Stelmachowski*

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 maja 1992 r.

w sprawie przedłużenia terminów pobrania przez niektórych płatników zaliczek i dokonania rozliczenia rocznego podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin pobrania przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Współpracy Gospodarczej z Zagranicą zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych za styczeń, luty i marzec 1992 r. wy-

grodzień osobom skierowanym do pracy za granicą w placówkach dyplomatycznych i konsularnych przedłuża się do 30 kwietnia 1992 r.

§ 2. Termin dokonywania przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Współpracy Gospodarczej z Zagranicą poboru kwot z tytułu rocznego rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych od wynagrodzeń osób wymienionych w § 1 przedłuża się do 31 marca roku następującego po roku podatkowym.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *A. Olechowski*

94

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 12 marca 1992 r.

w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać linie i urządzenia telekomunikacyjne oraz urządzenia do przesyłania płynów lub gazów w razie zbliżenia się lub skrzyżowania.

Na podstawie art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzajemne skrzyżowanie lub zbliżenie linii telekomunikacyjnych z urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów powinno być tak wykonane, aby nie dopuścić do:

- 1) przedostawania się do kanalizacji kablowej i kabli telekomunikacyjnych płynów i gazów palnych, wybuchowych, trujących i aktywnych chemicznie oraz innych płynów powodujących zawilgocenie lub uszkodzenie kabla,
- 2) podwyższania się temperatury kabla o więcej niż 5 stopni C,
- 3) uszkodzeń mechanicznych kabli przy pracach konserwacyjnych i budowlanych na rurociągach.

§ 2. 1. W razie skrzyżowania linii telekomunikacyjnej z urządzeniem do przesyłania płynów lub gazów, najmniejsza dopuszczalna odległość pionowa linii telekomunikacyjnej od tych urządzeń powinna wynosić dla:

1) rurociągu wodnego magistralnego	— 0,25 m,
2) rurociągu wodnego rozdzielczego	— 0,15 m,
3) obudowy sieci cieplnej	— 0,5 m,
4) gazociągu — według załącznika nr 1 do zarządzenia,	
5) rurociągu ropy i produktów naftowych	— 0,5 m.

2. W razie skrzyżowania linii kablowej z rurociągiem podziemnym, kabel powinien być ułożony nad rurociągiem

w stalowej rurze ochronnej uszczelnionej na końcach. Długość rury ochronnej powinna przekraczać o 2 m obrys rurociągu z każdej strony.

3. Dopuszcza się ułożenie kabla pod rurociągiem, jeżeli górna powierzchnia rurociągu jest ułożona w ziemi na głębokości mniejszej niż 0,5 m. W tym przypadku kabel powinien być ułożony również w rurze ochronnej.

4. Skrzyżowanie linii telekomunikacyjnych z urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów powinno przebiegać tak, aby ich osie przecinały się pod kątem nie mniejszym niż 60 stopni.

§ 3. W razie zbliżenia linii i urządzeń telekomunikacyjnych podziemnych z urządzeniami podziemnymi do przesyłania płynów lub gazów, odległości między nimi nie powinny być mniejsze niż:

1) dla rurociągu wodnego magistralnego	— 1 m,
2) dla rurociągu wodnego rozdzielczego	— 0,5 m,
3) dla rurociągu cieplnego: parowego	— 2 m,
wodnego	— 1 m,
4) dla ropy lub innych płynów technicznych	— 8 m,
5) dla gazów — według tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia.	

§ 4. 1. Jeżeli urządzenia podziemne do przesyłania płynów lub gazów usytuowane są w odległościach określonych